

Hvad angår diskussionen om hyppigere folkeafstemninger, er det jo sådan, at både SF og Venstre har stemt imod de forslag, der har været herinde, men i princippet går begge partier ind for flere folkeafstemninger. Det har jo vist sig, at når der har været fremsat forslag herom, har det været så firkantede emner, at det har været aldeles uforsvarligt at sende dem til folkeafstemning. Men dermed være også sagt, at grundloven i dag ikke forhindrer flere folkeafstemninger, hvis vi kan blive enige om det herinde.

Vi er i Venstre ligesom i SF meget optaget af magtfordelingen, og vi mener – og det går jeg da også ud fra at fru Pia Gjellerup mente med sine bemærkninger – at en magtadskillelse er til gavn for borgernes retssikkerhed og netop skal sikre individets placering i et moderne velfærdssamfund.

Det, vi trænger til, er ikke en grundlovsændring eller en præcisering, men en moralsk oprustning her i Folketinget, at vi selv stopper ræset ud på den glidebane, som vi har begivet os ud på med særlove, hvor SF jo selv var med til at forskelsbehandle flygtningegrupper. Jeg kan sige til SF, at går man de seneste års lovgivning igennem, vil man faktisk konstatere, at Venstres folketingsgruppe og enkeltpersoner har været de største kritikere af særlove.

Det drejer sig om, at vi ikke begiver os ind på den udøvende og den dømmende magts områder, og det drejer sig også om, at regeringen tager sine forpligtelser som regering alvorligt.

Regeringen har med hele sit administrationsapparat – jeg tror, chefen er gået, har forladt Folketingssalen, men jeg vil så sige det alligevel, at det er naturligt, at det er regeringen, der har lovgivningsinitiativet på de fleste områder og har mulighed for dette med hele sit administrationsapparat.

Vi kunne godt i Venstre tænke os, at regeringen af sig selv gav en vældig opstrammer i form af nogle for borgerne langt bedre forskrifter for, hvordan man laver love her i Danmark. Borgernes retssikkerhed bør diskuteres i alle lovforslag, hvor stat og kommune tillægger sig myndighed i forhold til den enkelte borger. Mon ikke vi kunne blive enige med SF om det?

Vi er stærkt modstandere af et lovråd. Vi mener, det forplumrer ansvarsfordelingen, men vi er altid meget villige til at drøfte forslaget punkt 10: Anvendelse af kommissionsdomstole og dommerundersøgelser i forhold til parlamentariske kommissioner. Det er vi jo netop i færd med i Udvalget for Forretningsordenen.

Jeg vil nok sige til forslagsstillerne, når de nævner indskrænkninger i monarkiet som en idé, at det vil i hvert fald være den sikre vej til at forhindre enhver grundlovsændring. Og vi har den samme opfattelse af ordningen omkring den danske folkekirke: den skal der ikke pilles ved. Kirken har bevæget sig jævnsides med det danske folkestyre siden 1849. Det er helt i pagt med den danske folkekarakter, at vores folkekirke er karakteriseret ved en meget vidtgående magtspredning. Det sikrer friheden, og skam få den, der vil ændre ved det.

Alt i alt er der altså ikke mange af emnerne, vi kan blive enige med forslagsstillerne om, men vi takker for debatten. Vi har, som jeg også nævnte under forespørgslen, den opfattelse, at debatten skal udspringe af samtaler her i Folketinget, og først når vi kan samles om nogle større emner, der kan bære igennem, kan der blive tale om at nedsætte en kommission.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Ja, der er to ting.

For det første kunne jeg forstå, at det var Venstres opfattelse, at man var imod særlove. Så kan jeg sige, at når det drejer sig om den særlov, der blev vedtaget i foråret om Tvind, var fru Birthe Rønn Hornbech i hvert fald ikke enig med sit parti på det punkt. Jeg ved godt, hvordan fru Birthe Rønn Hornbech stemte.

Den anden ting, som er det, der virkelig er mit ærinde, er, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke kunne forstå, at man kunne snakke om naturens rettigheder, og at man ikke skulle undertrykke den enkeltes frihed. Altså man kan sige, at naturens rettigheder vel er en eller anden form for, skal vi sige kollektiv forståelse af, at naturen er et gode, vi alle sammen har: ren luft, rent vand, og hvad man ellers kan nævne i listen. På en eller anden måde kan man sige, at det er en frihed, vi alle sammen har.

Derfor kan jeg ikke forstå det på anden måde, end at det er klart, at der ligger en undertrykkelse i det, hvis fru Birthe Rønn Hornbech mener, det er en undertrykkelse, hvis man siger, at en person ikke må have lov til at forurene den natur eller det vand, som vi andre skal have og skal leve af. Men fru Birthe Rønn Hornbechs synspunkt er måske, at vi ikke må lægge sådanne indskrænkninger på borgernes, skal vi sige ødelæggelse af det fælles velfærdsgode, der hedder naturen: det rene vand, den rene luft.